

DISCURSUS XIV.

PILATUM PER VERBAILLA: ECCE HOMO, JUDÆOS AD COMPASSIONEM EXCITARE, LICET IRRITO EVENTU, CONNISUM FUISE, OSTENDITUR. UBI ET NONNULLA HUJUS VOCIS HOMO IN PERSONA REDEMPTORIS MYSTERIA CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilatus ostendit Judæis Christum prorsus excarnificatum ut illos moveat ad compassionem, sed frustra. — 2. Quid Pilatus hoc verbo: Ecce homo, intenderit et dicere voluerit. — 3. Pilatus hoc actu a Judæis intendit amovere omnem suspicionem affectati regni. Judæi inhumaniores fuerunt erga Christum, quam fratres Joseph contra ipsum Joseph. — 4. Christus in hac ostensione ita deformatus fuit, ut vix pro homine agnosci potuerit. — 5. Christus per antonomasiam dictus fuit homo. — 6. Per illud: Ecce homo, designabatur Redemptor hominum, Deus homo. Paralyticus 38 annos infirmus, designabat genus humanum. — 7. Quomodo Christus paralyticum, genus humanum curaverit. Pag. 292

DISCURSUS XV.

CIRCAILLA VERBA: ECCE HOMO, DIVERSÆ CONSIDERATIONES INSTITUUNTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Ad illud: Ecce homo, crudelissimi Judæi magis furere coeperunt, instar famelici leonis. — 2. Judæi comparantur crudelissimis feris et elephantis. — 3. Judæi sunt crudeliores Sauli, sicuti sanguinem Davidis. — 4. Pilatus putabat Christum purum esse hominem. Pilatus illo verbo voluit illudere Judæis. — 5. Christus in passione sua divitatem suam omnimode occultavit. — 6. Ecce homo, designata fuit elevatio hostia in missa. — 7. Christus in hoc actu omnibus ostensus fuit ut exemplar et norma ad imitandum. — 8. In illo: Ecce homo, discimus pati et non deliciari 295

DISCURSUS XVI.

PONTIFICES POPULUM AD POSTULANDAM CHRISTI CRUCIFIXIONEM EXCITANT: PILATUS VERO ACCUSATIONEM AUDIENS, QUA CHRISTUM SE FILIUM DEI FACERE VOLUSSEREBATUR, TIMORE PERCELLITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pontifices viso Christi crudelius sevierunt. — 2. Pontifices qui debuissent Christum innocentem defendere primi illum depositum ad mortem. — 3. Judæis bis ingeminant: Crucifige, quo ostendunt quantum sicut Christi sanguinem. — 4. Pilatus abhorruit tradere Christum ad crucifigendum. — 5. Judæi judicant Christum morte dignum, eo quod se filium Dei dixerit. — 6. Pontifices falso allegabant legem contra Christum. — 7. Pilatus Christum damnare timuit, suspicans in illo esse aliquid divinum. Pilatus habuit aliqualem notitiam divinitatis Christi. Pilatus timuit ne forte grave crimen commisisset, permittendo Christum flagellari et spinis coronari 298

DISCURSUS XVII.

NONNULLA SILENTII CHRISTI, DUM A PILATO, AN FILIUS DEI ESSET, INTERROGARETUR, EXAMINANTUR MYSTERIA.

IDEA SERMONIS. — 1. Discutuntur rationes quare Pilatus Christum examinaverit et circa quid. — 2. Inquiritur causa cur Christus Pilato, de ejus divinitate inquirenti responsum non dederit. Pilatus ex fastu

et superbia interrogavit Christum. — 3. Adducuntur alia motiva Christi silentii. Christus siluit ne dimitteretur et redemptio nostra differretur. — 4. Christus tanquam agnus mansuetus non aperuit os suum. Hoc Christi silentium docet nos criminationes patienter ferre. — 5. Pilatus indignatus fuit ob silentium Christi. Pilatus ex modo loquendi ostendit se esse judicem injustum. — 6. Christus suo responso reprimit superbiam et jactantiam Pilati 302

DISCURSUS XVIII.

PILATUS EX TIMORE, NE E GRATIA CÆSARIS EXCIDERET, A PROPOSITO CHRISTUM LIBERANDI ABREPTUS FUIT, MAXIME QUANDO JUDÆI SE NULLUM PRÆTER CÆSAREM REGEM HABERE PROTESTABANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Expenditur motivum ex quo Pilatus voluerit dimittere Christum. — 2. Pilatus timore amittendæ gratiæ Cæsaris condemnavit Christum ad mortem. — 3. Continuat idem argumentum timoris Pilati. Ostenditur timorem Pilati in hoc puncto fuisse vanum. — 4. Pilatus multis timoribus agitatus fuit. Multis modis conatus fuit Christum liberare. Prævaluit tamen timor perdendæ gratiæ Cæsaris. — 5-6. Pilatus irridet Judæos. — 7. Judæi illis verbis renunciarunt Moysi et Prophetis. Judæi ex odio in Jesum subjecerunt se sponte perpetuæ servituti Romanorum 303

DISCURSUS XIX.

PILATI CHRISTUM MORTIS CONDEMNANTIS INJUSTITIA DECLARATUR, NON OBSTANTE QUOD MANUS SUAS LAVANDO IPSUM INNOCENTEM DECLARARIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilatus tertio protestatus fuit Christum esse innocentem. — 2. Pilatus fatue putavat ablutione manuum se innocentem esse de morte Christi. — 3. Pilatus non timuit manus suas cruentare in sanguine Christi. Perstringitur Pilatus de iusta condemnatione Christi. — 4. Excusatio Pilati fuit maxima blasphemia. Christi doctrina imperatori et reipublica non obfuit, sed profuit. — 5. Pilatus, dicendo *innocens ego sum*, seipsum constituit necem mortis Christi. — 6. Omnes Judæi unanimes uerunt in procuranda Christi morte. Pilatus injussissime Christum tradidit voluntati Judæorum. 309

DISCURSUS XX.

JUDÆIS SANQUINIS CHRISTI INNOCENTISSIMI, AB IPSIS CRUDELITER EFFUSI, CULPAM ET PENAM SIBI SUISQUE POSTERIS ARROGARANT DICENTES: SANGUIS EJUS SUPER NOS ET SUPER FILIOS NOSTROS; AC PROINDE IN HODIERNUM USQUE DIEM DIGNA LUERE SUPPLICIA COGUNTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi quasi rabidi canes, sitiabant sanguinem Christi. — 2. Judæi Pilato exemerunt scrupulam conscientiæ. — 3. Judæi omnem culpam effusi sanguinis Christi in se suscepunt — 4. Non obstante hac imprecatione, multi Judæorum, cum filiis conversi et salvati fuerunt. — 5. Quomodo Christiani dicere possint, sanguis ejus supernos. Symbola varia hujus imprecationis verificata in Judæis. — 6. Imprecatio illa Judæorum fuit scelestæ specialiter quoad filios eorum. Imprecationem illam experti sunt in se impletam in excidio Hierosolymano. — 7. Judæi inexcusabiles sunt de nece Christo illata. — 8. Examinatur hora crucifixionis Christi. 312

TRACTATUS SEXTUS

DE CHRISTI REDEMPTORIS NOSTRI CRUCIFIXIONE

DISCURSUS I.

MAGNUS CHRISTI DOLOR CONSIDERATUR, QUEM SUBUIT, DUM PURPURA EXUTUS, SUIS DENVO REVESTIRETUR INDUMENTIS; ET QUÆ TAM IN HOC, QUAM IN EJUS EX URBE HIEROSOLYMITANA EGRESSUS, UT CRUCIFIGERETUR, LATEANT MYSTERIA, OSTENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Spoliatio chlamydis, vulneribus Christi infixa, fuit gravissimum tormentum. — 2. Christo chlamydem cum maximo impetu et crudelitate extraxerunt. — 3. Quare Christum exuerint chlamyde et suis induerint vestibus. — 4. Quare Christus in alienis illudi, et in propriis vestibus educui voluerit ad crucifigendum. Moralia documenta ex hac vestium mutatione. In propriis vestibus educuit Christus ut ab omnibus melius agnoscat. — 5. Quare extra civitatem educui et pati voluerit Christus. — 6. Alia adducuntur rationes quare extra civitatem pati voluerit Christus. Isaac præfigurat hanc Christi educationem. — 7. Diversitas ductionis Judeorum ex Ægypto et educationis Christi ex civitate, discutitur. Alia hujus educationis ratio. 316

DISCURSUS II

NONNULLÆ A S. THOMA TRADITÆ, ALIORUMQUE SS. PATRUM AUCTORITATIBUS CONFIRMATÆ, ADDUCUNTUR RATIONES CUR CHRISTUS INTER ALIA MORTIS SUPPLICIA CRUCEM ELEGERIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Quare Christus mori voluerit in cruce et non alio mortis genere. — 2. Ut nobis daret exemplum virtutis. — 3. Quia hoc genus mortis conveniens erat pro satisfactione peccati primi parentis. — 4. Ut natura aeris etiam mundaretur. — 5. Ut in alto consistens nobis pararet ascensum in cœlum. — 6. Quare sic competit universalis salvationi totius mundi. — 7. Quia per hoc genus mortis diverse virtutes designantur. — 8. Quia hoc genus mortis plurimis figuris respondit. Diversæ aliae figure in hoc, mortis genere impietæ fuerunt. Prophætica visio de Christi morte, in cruce consummata. 319

DISCURSUS III.

ALIA RECENSENTUR MYSTERIA, OB QUÆ IN CRUCE MORI VOLUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Alia mysteria Christi cruce impleta. — 2. Oblationes sacrificiorum olim in altum elevabantur. — 3. Quare Christus non alio mortis genere quam crucis, mori voluerit. — 4. Christus in cruce triumphavit de hoste humani generis. Christus diabolum vicit propriis ipsis armis. Magna gloria redundavit in Christum ex patibulo crucis. — 5. Christus expansis brachiis in cruce mori voluit, paratus ad nos suscipiendos et amplexandos. — 6. Mors crucis fuit ignominiosissima. — 7. Mors crucis convenientissima fuit ad sanandas miserias nostras. Mors crucis atrocissima fuit. 322

DISCURSUS IV

EXCESSIVUS DOLOR, QUEM CHRISTUS INGENS CRUCIS PONDUS, JAM TOTALITER DEBILITATUS, ATROCIBUSQ; TOTO CORPORE VULNERIBUS SAUCIUS, PORTANDO SUSTINUIT, CONSIDERATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Expenduntur dolores maximi quos Christus perpessus fuit in bajulatione crucis. — 2. Occasione bajulatione crucis, expenditur quidam texus Jobi Prophetæ. Discurretur, ulterius de extremis doloribus et afflictionibus bajulationis crucis. — 3. Ministri crucifixionis Christi urserunt illum ex iussione sacerdotum, ut celerius incederet. Enumerantur alia, que Christus in bajulatione crucis passus fuit. — 4. Pondus S. Crucis non fuit ex se immensus; aggravarunt autem illam supra modum peccata nostra 323

DISCURSUS V.

DE IGNOMINA, QUÆ REDEMPTORI PER HOC INUSTA FUIT, QUOD IN MEDIO DUORUM LATRONUM SOLUS IPSE CRUCEM FERENDO, AD MONTEM CALVARIE PROCEDERE FUIT COACTUS; DEQUE PERPESSIS IN HAC VIA INSULTIBUS, NEC NON DE DUORUM HORUM LATRONUM LATENTIBUS MYSTERIIS.

IDEA SERMONIS. — 1. Eductio Christi inter duos latrones fuit supra modum ignominiosa. Ut Christus majori afficeretur infamia, ipsem crucem suam portare coactus fuit, a quo latrones fuerunt liberi. — 2. Qualia Christo tunc improperia fuerint objecta. — 3. Quicquid Judæi ad infamandum Christum excoigitare potuerunt, hoc executioni mandarunt, associando illum sclestissimis latronibus. — 4. Christus moritur inter latrones, ut ostendat se mori pro omnibus peccatoribus. — 5. Duo latrones representabant duos populos, Hebreum et gentilem. — 6. Crucifixio inter latrones fuit inventum insolentia militum. — 7. Fuit excoigitata a diabolo. — 8. Christus sua morte furtum protoparentum inter latrones exsolvit. Per mortem Christi, cœlum apertum est 329

DISCURSUS VI

EX SIMONE CYRENEO QUI CHRISTUM IN CRUCE PORTANDA JUVIT, VARIE ERUUNTUR MORALITATES

IDEA SERMONIS. — 1. Fit comparatio inter Christum et Sampsonem. — 2. Cur S. Joannes Evang. non fecerit mentionem Sim. Cyrenai. — 3. Simon Cyr. fuit coactus ferre crucem Christi, ne Christus sub crucis onere moreretur et sic evaderet crucis ignominiam. Crux primo imposita est Christo, deinde Simoni ut sequamur vestigia Christi. Confirmatur exemplo. — 4. In Simone figurabantur gentiles ad communicationem crucis per fidem venturi. — 5. Sicut Manasses amisit suam hereditatem, ita et populus Israëliticus. — 6. Exakte describunt circumstantiae Simonis Cyrenai, in portanda cruce Christi propter latentia ibidem mysteria. Crux Christi licet in se sit aspera, ob amorem tamen ejus portata suavis efficitur. — 7. Simon felix denuntiatur a portatione crucis Christi

INDEX CONCIONATORIUS.

— 8. Hypocritæ perstringuntur. — 9. Crux nobis debita a Christo portata est. Passio Christi nobis nihil prodest, nisi et nos cooperemur. — 10. Deus non patitur homines ultra vires tentari. . . . Pag. 332

DISCURSUS VII.

DE VARIIS FINIBUS, OB QUOS MULTI CHRISTUM SEQUEBANTUR; QUI NON SINE MYSTERO FILIAS JERUSALEM, UT SUPER SEIPSAS FLERENT, PATERNE COMMONUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Describuntur varii fines propter quos tanta turba Christum passum fuit insecura — 2. Quare Christus jam fuerit locutus cum his mulieribus, non obstante altissimo silentio in prioribus calumniis. Quare Christus prohibet mulieres illas super se flere. — 3. Salubre est pro peccatis et pro affectu flere. — 4. Charitas incipit a seipso. — 5. Jerusalem propter ingratitudinem funditus eversa est. Describuntur virtutes Christi ab ipso factae. 337

DISCURSUS VIII.

CUR CHRISTUS IN MONTE ET JEROSOLYMIS, AC SUPER CALVARIAE MONTE MORI VOLUERIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Deducitur a parabola, cur Christus in monte pati voluerit. — 2. Cur Christus Hierosolymis et non alibi passionem suam consummare voluerit. — 3. Christus operatus est salutem humanam in monte Golgotha, qui est verum centrum terræ. — 4. Passio Christi ingravescit ex loco et consortio. Quia Christus pro peccatoribus moriebatur in loco malefactorum mori voluit. — 5. Juxta plerosque Doctores ideo Christus in monte Calvariae passus fuit, quia ibi sepultus fuerat Adam. . . . 344

DISCURSUS IX.

CHRISTI CRUCIFIXIO PER VARIAS PONDERATIONES EXAMINATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Quare tam paucis verbis sacri Evangelistæ Christi crucifixionem descripsérunt. — 2. Denudatio Christi ante crucifixionem fuit cum magno pudore et dolore. Dolor in extractione vestium et in dirissima affixione Crucis. — 3. Discurrunt de modo crucifixionis. — 4. Discutitur numerus clavorum. Christus in cruce suspensus maximum dolorem passus fuit in ossiculis pectoris. — 5. In erectione crucis dolores acerbissimi Christi renovati fuerunt. — 6. Quænam dolores Christi crucifixi reddiderint acerbiores præ aliis. — 7. Christus ut peccata nostra lueret, clavis confixus fuit. . . . 345

DISCURSUS X.

DE TITULO ET INSCRIPTIONE CRUCI SUPERIMPOSITA, CUI SE OPPONENTIBUS JUDÆIS, PILATUS RESPONDIT: QUOD SCRIPSI, SCRIPSI.

IDEA SERMONIS. — 1. Qua sententia Pilatus Christum condemnaverit. Examinantur rationes tituli crucis impositi. — 2. Titulus crucis noluit Pilatus ignominia notare Judeos. — 3. In hoc titulo formando aliud fuit motivum Spiritus Sancti, aliud vero Pilati. Tria titulorum adducuntur genera, in hoc titulo conclusa. — 4. Titulus ille continebat causam mortis Christi. — 5. Multi Iudeorum comitati legerunt titulum illum. — 6. Rationes adducuntur quare hic titulus in tribus linguis fuerit conscriptus. — 7. Lingua latina obtinuit in hoc titulo locum digniorem, utpote

capiti Christi vicinorem. — 8. Quo motivo Judeæis huic titulo se opposuerint 348

DISCURSUS XI.

DE VESTIMENTORUM CHRISTI DIVISIONE, NEC NON DE VESTE INCONSUTILI INDIVISA RELICTA

IDEA SERMONIS. — 1. Omnes Evangelistæ mentionem faciunt divisionis vestimentorum Christi tanquam rei valde indignæ. B. Virgo Christum nudatum texit velo capitisi sui. — 2. Christus tanquam homo vilissimus spoliatur vestibus antequam crucifigatur. Hinc vestium expoliacionis rationes et mysteria afferuntur. — 3. Mysteria nuditatis Christi, in cruce pendentes afferuntur. — 4. Christus cum hostibus luctans, vestimenta abjecit, ne succumberet. — 5. Vestimenta Christi vilia fuerunt et nullius valoris. — 6. Christi uestes dividentes noverant illarum attacta facta fuisse miracula. — 7. Per uestes Christi in quatuor partes divisas, intelligi possunt Judæi per omnes mundi partes dispersi. — 8. Variae afferuntur figuræ et mysteria et significaciones tunica inconsutiles. — 9. Quid designet quod tunica inconsutilis non in alicuius Judæi, sed militis gentilis manibus remanserit. 351

DISCURSUS XII.

FORMENTUM, QUOD CHRISTUS EX INSULTIBUS, IMPROPERIIS ET LUDIBRIIS, QUIBUS IN MONTE CALVARIAE AFFICIEBANTUR, PASSUS FUIT, CONSIDERATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Impii Judæi supplicium Christi, jam crucifixi, derisionibus exasperabant per maximam sævitiam. Christus deridetur a quatuor hominum generibus. Tortmenta Christi augebantur plurimum ex eo quod a personis abjectissimis deridetur. Taxatur extrema Pontificum et sacerdotum malitia, quod in tali festo simili incumberent illusioni Christi, innocentem patientis. — 2. Quinam fuerunt qui prætereentes Christum blasphemarint. — 3. Significatio moralis hujus motus capituli. Pœna Judæis inficta propter hunc capituli motum. — 4. Objicunt Christo Judæi communionem destructionis templi. — 5. Christus pro peccatis nostrarum aurium patitur has subsannationes. — 6. Alia moralitas improriorum Christi. 355

DISCURSUS XIII.

CUR CHRISTUS, JUDÆIS SE IN EUM CREDITUROS ESSE, SI DE CRUCE DESCENDERET, PROMITTENTIBUS, E CRUCE DESCENDERE, SEQUE ABILLA TANQUAM DEI FILIUS LIBERARE NOLUERIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi Christum crucifixum derident de tribus. — 2. Judæi eisdem verbis vel inviti perhibent testimonium veritatis miraculæ Christi. — 3. Quare Christus Israel de cruce descendere nec voluerit, nec debuerit. — 4. Judæi fraudulenter dicebant se credituros Christum si descenderet de cruce. Quare diabolus non diu ante impedierit passionem Christi. Christus assimilatur medico, cuius est alios sanare. — 5. Christus in cruce permanens dedit nobis solidum exemplum patientiae et perseverantiae. — 6. Quia Pater filium suum in mundum miserat ut nos per mortem crucis redimeret liberare eum noluit. Ex eo quod Deus justos afflictos non liberet, non sequitur illos esse injustos. — 7. Diabolus nobis conatur in adversis nobis persuadere Deum nos dereliqueret. 358

INDEX CONCIONATORIUS.

TRACTATUS SEPTIMUS

DE DUOBUS CUM CHRISTO CRUCIFIXIS LATRONIBUS, PRÆCIPUE VERO DE BONO AC JUSTO LATRONE

DISCURSUS I.

AMBO QUIDEM LATRONES CHRISTUM A PRINCPIO SUNT INJURIATI, EX HIS TAMEN BONUS LATRO TANDEM RESIPUIT; UBI VARIE CIRCA REPROBUM LATRONEM INSTI-TUUNTUR CONSIDERATIONES.

IDEA SERMONIS. — 1. Discutitur utrum unus tantum vel ambo latrones Christum convitiati fuerint. — 2. Communior opinio est initio ambos convitiasse, postea unum conversum, pœnituisse. Inquiritur ratio cur unus latronum salvatus, alter damnatus fuerit. Malus latro occlusit cor omnibus inspiratio-nibus divinis et correctionibus suis sodalis. Christus in bono latrone ostendere voluit efficaciam gratiæ divinæ. — 3. Malus latro typus fuit Hebraismi, bonus vero Gentilis populi typus. Applicatur histo-ria V. Testamenti. — 4. Malus latro exaudiri non meruit ab duplice errorem. Malus latro solam præsentis vita quærebatur salutem. — 5. Omnes homines et boni et mali habent suas cruces sed diversa ratione. — 6. Hi duo latrones designant bonos et falsos Christianos. Pag. 363

DISCURSUS II.

MAGIS NOS TERREFACERE DEBET REPROBI LATRONIS DESPERATIO, QUAM BONUS SPEM NOBIS AD PROCRASTINANDAM POENITENTIAM SUGGERERE POSSIT; SQUIDEM EXEMPLUM HOC OMNI CARET EXEMPLO.

IDEA SERMONIS. — 1. Qui ad exemplum mali latronis procrastinant poenitentiam, tandem e Paradiso exclu-dentur. — 2. Licet Christus ipsem canonizaverit bonum Latronem attamen S. M. Ecclesie nullam ei exhibet specialem venerationem et qua de causa. — 3. Bonus latro conversionem suam non distulit ad ultimum vitæ. Adducitur parabola conductorum ad laborandum in vinea. — 4. Ad salutem neces-saria est districta compunctio. Bonus latro brevi tempore multis heroicis actus exercendo, salutem promeruit. — 5. Quare Christus sub juramento la-troni promiserit paradisum. 366

DISCURSUS III.

BONI LATRONIS ZELUS, QUEM IN CORRIGENDO SODALEM EJUSQUE ANIMAM LUCRARI SATAGENDO, OSTENDIT, NEC NON TIMOR, QUEM ERGA DEUM EXHIBUIT, CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Accurate expenditur correptio qua bonus latro corripuit malum. — 2. Bonus latro prompte adimplevit Christi preceptum de correptione fraterna. Bonus latro per hanc correptionem socii acquisivit amicitiam Christi. — 3. Zelus ani-marum est gratissimum Deo sacrificium. — 4. Bonus latro propria necessitate dilata, quæsivit salutem socii. Bonus latro in cruce fuit prædicator. — 5. Bonus latro a timore Dei exorsus fuit operari suam salutem. — 6. Timor Dei disposuit bonum latronem ad infusionem charitatis. 369

DISCURSUS IV

CONFESSIO QUAM BONUS LATRO DE PECCATIS SUIS FECIT, CHRISTO SUPRA MODUM GRATIA IPSI VERO PLURIBUS EX CAPITIBUS UTILIS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro totum obtulit Deo quod liberum habuit, cor et lingua. — 2. Ostenditur quantum valeat sincera peccati confessio ad impenitandam veniam. — 3. Bonus latro peccatorum venia obtenta, adhuc considerabat se juste puniri. — 4. Omnes conantur peccata occultare propter deformitatem illorum. — 5. Ex nostris peccatis cum hoc latrone nobis scalam possumus facere ad ascendendum in celum. Confessio boni latronis habuit tres conditions veri penitentis. — 6. Ambo latrones in cruce Christo supervixerunt ad duas horas. In quibus tam a socio quam ab aliis impetratus fuit mul-tis improperiis et ludibriis bonus latro 372

DISCURSUS V.

BONUS LATRO EX EO QUOD CHRISTUM IN MONTE CALVARIAE ANIMOSE DEFENDERIT, EJUSQUE INNOCENTIAM ANIMOSE DEPRECaverit, MAGNOPERE LAUDATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Summis laudibus extollitur bonus latro quod Christum in cruce tam animose defendit. — 2. Synagoga intendebat mundo persuadere Christum esse verum latronem. Sed bonus latro hoc eorum consilium confudit, declarando ejus innocentiam. — 3. Aperitur mysterium temporis et occasio-nis quo hic latro Christi patrocinium in se suscepit. — 4. Hoc testimonium boni latronis tali tempore prolatum ex jure magnam apud omnes merebatur fidem. Bonus hic latro ex latrone factus est Evan-gelista. — 5. Bonus latro factus tutor Christi. — 6. Disputatur unde hic latro cognoverit Christum nihil mali fecisse. Hic latro fuit Petrus in cruce et Petrus in domo Caiphæ latro fuit. — 7. Bonus latro primus et solus fuit qui Christi in cruce pendens innocentiam curatus est. — 8. Boni latronis constan-tia confertur constantia S. Thomæ et aliorum Apostolorum. Bonus latro suo testimonio condemnavit Pilatum, totamque Synagogam de summa injustitia in condemnatione Christi 375

DISCURSUS VI.

BONUS LATRO FIDEM SUAM EGREGIE PROBAVIT, MAXIME CHRISTI MANIFESTANDO DIVINITATEM.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro omnibus Christum calumniantibus, ipsius divinitatem et innocentiam confessus fuit. — 2. Conferuntur ad invicem confessio Petri et hujus latronis circa divinitatem Christi. Quo tempore bonus latro hanc confessionem fecerit. — 3. Bonus latro Christum ab omnibus et condemnatum et summe afflictum Deum et Dominum confitetur. — 4. Bonus latro a Prophetæ designatus fuit per bestiam agri Deum glorificantem. Bonus latro Christum confitetur Regem quem non audierat præ-